

udfærdigelse af begge dokumenter. På denne baggrund har Idégruppen foreslået, at der udarbejdes en standardiseret ejendomskontrakt, der kan tinglyses umiddelbart (jf. forslag E 11 i Boligrapporten). Idégruppen henviser i den forbindelse til, at hjemmelen hertil allerede findes i tinglysningslovens § 50 f.

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har jeg anmodet Justitsministeriet, som administrerer tinglysningsloven, om en udtalelse. Justitsministeriet har oplyst følgende:

»Der er ikke efter tinglysningsloven noget til hinder for, at en købsaftale kan anvendes som grundlag for tinglysning.

Efter tinglysningslovens § 50 f, stk. 2, kan justitsministeren bestemme, at bl.a. skøder, der anmeldes til tinglysning, skal være oprettet på blanketter, der er godkendt af justitsministeren. Denne hjemmel er endnu ikke udnyttet for så vidt angår skøder, men en arbejdsgruppe under Justitsministeriet overvejer for tiden, hvordan en standardiseret skødeblanket til brug for tinglysning vil kunne udformes.

En standardiseret skødeblanket vil kunne bruges som en del af aftaledokumentet ved køb af fast ejendom.

Et udvalg under Justitsministeriet overvejer for tiden de retlige og tekniske aspekter ved at indføre »papirløs« tinglysning, hvor kommunikationen mellem anmelderen og tinglysningskontoret sker elektronisk. Såfremt der gennemføres en generel »papirløs« tinglysningsordning, vil der bl.a. skulle tages stilling til, hvilke formkrav der bør stilles til skøder, der anmeldes elektronisk.«

I forbindelse med mit ministeriums opfølgende arbejde med Idégruppens forslag har jeg naturligvis været uhyre opmærksom på den igangsatte udvikling, som beskrives i Justitsministeriets udtalelse.

Spm. nr. S 1320

Til sundhedsministeren (3/2 98) af:
Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren i skemaform oplyse, om overlæger og andre overordnede læger stadig i deres overenskomst har ret til at drive privat praksis i sygehusenes lokaler og med sygehusets udstyr og personale, og vil ministeren i bekræftende fald redegøre for, om ministeren

finder dette rimeligt, og efter hvilke retningslinjer det foregår?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1316.

Svar (17/2 98)

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Spørgsmålet vedrører den aftalemæssige ret som gælder i henhold til overenskomst mellem Amtsrådsforeningen og Foreningen af Speciallæger i amterne til at drive speciallægepraksis ved sygehusene, der gælder for tjenestemandsansatte overlæger, der er ansat før den 1. januar 1996. Efter dannelsen af Hovedstadens Sygehusfælleskab 1. januar 1995 er der ikke indført overenskomst eller aftalemæssige regler, der giver læger i sygehusfællesskabet ret til at drive privat praksis på sygehusene. Det indebærer, at kun overlæger der var ansat før dannelsen af sygehusfællesskabet, har denne ret.

Aftalen indebærer, at den enkelte overlæge har ret til at holde privat konsultation på sygehuset 3 gange ugentligt, forudsat at konsultationen tidligst begynder kl. 15, og at modtagelsestiden højst er en time pr. gang.

Amterne fastsætter vilkårene for overlægerenes anvendelse af lokaler, udstyr og apparatur. Også betalingen herfor aftales lokalt. Det er derfor op til amterne eventuelt at justere den takst, som i dag opkræves overlægerne, for anvendelse af sygehusene til speciallægepraksis.

Amtsrådsforeningen gennemførte i 1993 en undersøgelse af overlægers bibeskæftigelse. Denne undersøgelse viste, at overlægerenes brug af retten til at drive privat praksis på sygehusene var begrænset. I 1993 havde ca. 1700 overlæger retten til at drive praksis på sygehuset, og kun 278 benyttede sig af retten. Der var primært tale om overlæger mellem 55 og 68 år, og for en stor dels vedkommende udgjorde konsultationernes omfang mindre end 3 timer pr. uge.

Ingen overlæger, der i dag ansættes, har en aftalemæssig ret til at drive privat konsultation på offentlige sygehuse.

Undersøgelsen fra 1993 viser, og de ændrede overenskomstreger for overlægers praksis